

2.4. ONV:N VALIORYHMÄN LAJI ON KAUNIS TANSSILLINEN VOIMISTELU

Valioryhmä on esiintyvä ryhmä, jonka jäsenten toiminta-ajatuksena on hoitaa itseään liikkumalla hyvässä seurassa mieluisan lajin parissa. Yhteinen innostus tuottaa myös laadukkaita ohjelmia seuran omiin ja ulkopuolisiin tilaisuuksiin. Tarkoitus on, että koreografioista nauttivat niin tanssijat kuin katsojatkin.

Valioryhmä – nimi juontanee juurensa siitä, että kautta aikojen Oulun Naisvoimistelijoissa on ollut se taidoiltaan edistyneimpien ”valiotasoisten” voimistelijoiden ryhmä, joka on toiminut seuran eräänlaisena keulakuvana. 75 -vuotishistoriikka lukiessani opin, että ”valio-osaston” toiminnassa on ollut muutaman vuoden tauko joskus 1940-luvun loppupuolella. Muuten tämän osaston toiminnassa ei ole sota-ajan lisäksi ollut keskeytyksiä, mutta siirryttäessä 1970 -luvulle valio-osaston nimi muutettiin ”rytmilliseksi liikunnaksi”, ettei nimi pelottaisi tyttöjä liittymästä seuraan. Käsittääkseni valioryhmä - nimitystä käytettiin kuitenkin myös 1970-luvulla, kun tarkoitettiin pitkälle edistyneiden tyttöjen esiintyvää ryhmää.

Nykyinen valioryhmämme on saanut alkunsa 1980-luvun alussa. Kimmoke ryhmän henkinherättämiselle saatiin Tampereen suurkisaohjelmien (1980) harjoitusten aikana, mutta vasta vuoden 1983 yleisurheilun MM-kisojen kenttäohjelmien jälkeen toiminta muuttui säännöllisemmäksi, ja syntyi kiinteä jatkuvasti toimiva ryhmä, joka toimii edelleen. Alusta alkaen tyypillistä tälle valioryhmälle on ollut se, että suurin osa jäsenistä on ollut muualta Ouluun opintojen tai työn takia tulleita harrastajia. Tällä hetkellä ryhmässämme voimistelee aktiivisesti noin 20 naista, joista pisimpään mukana olleet ovat voimistelleet ryhmässä alusta alkaen, yli 20 vuotta. Uudet tulokkaat otetaan aina avosylin vastaan! Tyypillistä on myös se, että ryhmäämme kerran liittynyt on mukana kauan ja usein myös sitoutuu seuratyöhön muutenkin (olemme myös ”valiotasoisia” talkootyöntekijöitä!). Nykyisessä seuramme johtokunnassa istuu 6 valiovoimistelijaa, yksi heistä puheenjohtajana.

Joukossamme vallitsevalla ystävyydellä ja yhteishengellä on suuri merkitys. Hyvin heterogeenisen ryhmämme jäsenistön ikähaitari on esiintyvälle ryhmälle aika epätavallinen, tällä hetkellä 20-47v. Mukana on opiskelijoita, opettajia, liikunnan ammattilaisia, lääkäri, juristi, logopedi, pari tohtoria, mainosalan ihmisiä jne. Meitä kaikkia yhdistää jo tyttöikäisenä alkuperäisessä kotiseurassa alkanut voimisteluharrastus. Ryhmämme on kasvanut tasaisen rauhalliseen tahtiin, lähes vuosittain mukaan tulee ainakin yksi uusi innokas. Toki poistumaa on siitä huolimatta, että äitiyslomaltakin palataan ”ruotuun” niin pian kuin mahdollista (Laskeskelin ”kokonaislapsilukuamme”: se taitaa olla aktiivijäsenillä 15, ”reserviläisillä” 7 – ja lisäksi juhluvuoden kunniaksi tänä vuonna syntyy

aktiivijäsenille 5 vauvaa lisää!).

Pohjana ryhmämme toiminnalle on perinteinen naisvoimistelu, johon on lisätty parhaita puolia niin eri tanssityyleistä kuin vapaasta mielikuvituksestakin. Niinpä ryhmämme tavoite, jäsentensä henkilökohtaisen taidon ja fyysisen kunnon ylläpito ja kehittäminen, saavutetaan hauskasti kulloisenkin tilanteen vaatimalla tavalla – meille naisliikunta on varsin riemullinen harrastus. Harjoituksissa keskityimme paitsi lihaskunnon ja notkeuden parantamiseen, myös tanssi- ja voimistelutekniikan sekä ilmaisun kehittämiseen

Vuosien varrella ryhmämme vastaava valmentaja on vaihtunut useita kertoja. Alkuvuosina osuutensa hoitivat mm Soili Turunen, Outi Korhonen, Marita Väärälä, Reetta Rautio sekä allekirjoittanut. 1980-luvun lopulla vetovuoronsa aloittanut Hannele ”teacher” Maansaari (ent Kärki) oli ensimmäinen joka jatkoi pestissä useita vuosia. Vuodesta -94 Hannelen aisaparina ja välillä ainoanakin ohjaajana meitä on luotsannut Nina ”coach” Suorsa, joka jatkaa edelleen. Hannelen jäätyä perhettä kasvattamaan vetovastuuta otti myös Annu Tertsunen ja aivan viime vuodet Annun lisäksi meitä on ohjannut Marja Seppänen (ent Karjalainen). Yksi ryhmämme ehdottomista rikkauksista on se, että riveissämme voimistelee useita taitavia koreografeja, joilla kullakin on oma tyyliensä sekä muitakin ohjaajia, joilla on oma erityisalansa. Koska vetovastuu vaihtelee, treenituntimme ja kulloinkin työn alla olevat koreografiamme ovat virkistävän erilaisia. Kun kenttäohjelmatkin lasketaan mukaan, olemme kuluneen 23 vuoden varrella harjoitelleet viitisenkymmentä eri koreografiaa ! Esitysohjelmiämme listatessani huomasin, että toistaiseksi Annu on ollut koreografina tuotteliain: vuosina 1997-2003 hän on luonut meille 11 omaa koreografiaa.

Alkuvuosina emme ottaneet osaa kilpailutoimintaan vaan keskityimme perustaitojemme kasvattamisen lisäksi omien koreografioiden luomiseen ilman kilpaohjelmien rajoituksia. Ohjelmien tyyliä vaihdeltellessa vaihdeltellessa varsinaisesta valiovoimistelusta showtanssiin. Olemme olleet aktiivisesti mukana niin seuramme näytöksissä kuin mitä erilaisemmissa tilaisuuksissa meijerin juhlista sotilaskodin pikkujouluihin ja ravintolakeikoista pesäpallostadionin avajaisiin. Liiton, siis aikanaan SNLL:n ja nykyään SvoLin näytöksissä olemme esiintyneet säännöllisesti, ensimmäisen kerran vuonna 1988 ja viime aikoina lähes vuosittain. Esitysohjelmissa ryhmämme on jo pidempään tehnyt tunnetuksi oululaista tanssillista voimistelua, ja sillä linjalla olemme edelleen.

Kenttäohjelmissä olemme mukana aina, kun vain on mahdollista (1983, 1986, 1988, 1990, 1991, 1995, 1999, 2003, 2006) ja vuosien varrella olemmekin jo edenneet takanurkista eturiveihin. Varsinaisia tähtihetkiä meille ovat olleet Gymnaestrada-voimistelufestivaalit. Olemme olleet mukana Berliinissä, Amsterdamissa, Göteborgissa ja Lissabonissa. Varsinkin Göteborgin matka 1999 oli ikimuistoinen. Siellä olimme kenttäohjelman sijaan mukana Pohjois-Suomen hallikokonaisuudessa omalla suurta ihastusta herättäneellä ”Valo”-koreografiallamme, jonka olivat suunnitelleet Nina Suorsa ja Annu Tertsunen.

Kilpailuviettimme heräsi vuosituhannen vaihtuessa. Järvenpäässä järjestettiin syksyllä 2000 kutsukilpailuna historian ensimmäiset tanssillisen voimistelun koreografiakilpailut. Meidät kutsuttiin mukaan: olimmekin osoittaneet osaamisemme omilla esitysohjelmillamme. Sijoituimme ”Lauantiaamuna”-koreografialla Järvenpäässä hienosti kolmanneksi. Tanssilliset ohjelmamme ovat pärjänneet hyvin sen jälkeenkin. Vuonna 2002 oli vuorossa ”Sidos” ja vuonna 2004 ”Aura”. Nämä kolme ensimmäistä kilpailukoreografiamme olivat Annu Tertsusen laatimia. Voitto tuli vuonna 2004 TUL:n avoimissa ryhmätanssakilpailuissa vauhdikkaalla ohjelmalla ”Elvistellen”, jonka koreografia oli Marja Seppäsen. Ja päällimmäisenä upeana kilpailumuistona on syksyllä 2005 saavutettu toinen sija tanssillisen voimistelun koreografiakilpailuissa ohjelmalla ”Everlasting love”.

Jälleen kerran saimme nauttia esiintymisestä ryhmällemme räätälöidyllä koreografialla, jota oli mukava harjoitella ja upea esittää. Saimme kehuja ohjelman tunteen välittymisestä katsomoon saakka. Se tuntui hyvältä, ja koreografi-Marjan sanoin, enemmän kuin henkilökohtaisia tunteita ilmentäköön tämä ”ikuinen rakkaus” ryhmäämme ja rakkauttamme lajiin.

Asut me suunnittelemme ohjelmiimme itse. Koreografialla on yleensä visio siitä, mitä hän haluaisi ja ideaa jalostetaan yhdessä toteuttamiskelpoiseen muotoon. Yleensä käytettävissä oleva rahamäärä on varsin rajallinen, joten mielikuvitusta ja työtunteja tarvitaan. Sitä paitsi harvoin mitään sopivaa valmiina löytyisikään. Joskus kuitenkin kaikki löytyy ”kaupasta” kohtuuhintaan. Olen usein tuumannut, eikö kukaan erään postimyyntitavaratalon henkilökunnasta ihmetellyt, että kuka kumma tilaa 14 samanlaista vaaleansinistä satiinipyjamaa ja vielä vastaavan määrän alusvaatteita samasta materiaalista....(koreografia oli tietenkin ”Lauantiaamuna”).

Yksi maininnan arvoinen sykähdyttävä kokemus valioryhmän taipaleelta on oman 15 -vuotinäytöksen järjestäminen syksyllä 1998. Tämän ”Luista ja ytimistä”- nimisen näytöksen toteuttaminen oli iso ja upea urakka. Omia koreografioita esitettiin 10, ja omin voimin hoidettiin myös lavastukset, puvustukset, väliajan tarjoilut, valokuvaposterit, diashow ym. Näytöksessä auttoivat YYA-sopimuksella Teekkaritorvet.

20 -vuotisjuhlia vietimme myös näytöksen merkeissä, mutta tämän vuoden 2003 näytös toteutettiin tanssillisen voimistelun näytöksenä yhteistyössä Oulun Kisasiskojen kanssa. Jää nähtäväksi minkämoinen näytös on vuorossa, kun vietämme 25 -vuotisjuhliamme parin vuoden kuluttua.

Olemme kuluneiden vuosien aikana todenneet, että ryhmämme on hyvin ainutlaatuinen Suomessa. Samanlaisella aktiivisuudella ja periaatteella toimivaa ryhmää ei tietääksemme ole toista. Luulenpa kaikkien niin nykyisten kuin entistenkin valioryhmän jäsenten olevan samaa mieltä kanssani siitä, että tämä on tärkeä juttu meille kaikille, semmoinen henkireikä, mihin voi muun elämän rasitteita hetkeksi paeta.

Tarkoitus on jatkaa samaan malliin, siis nautiskellen, täydestä sydäimestä!

Tuula Kaisto

Yksi tämän valioryhmän taipaleella aivan alusta asti mukana olleista

